

627

Besluit van 9 augustus 1994 tot wijziging van het Mijnreglement 1964 en het Mijnreglement continentaal plat (kankerverwekkende stoffen en processen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken van 25 oktober 1993, nr. 93077963 WJA/W;

Gelet op de richtlijn nr. 90/394/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 juni 1990 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk (PbEG L 196) alsmede op artikel 9, eerste lid, van de Mijnwet 1903 en op artikel 26, eerste lid, onder b, van de Mijnwet continentaal plat;

De Raad van State gehoord (advies van 24 januari 1994, nr. W10.93.0715);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Economische Zaken van 1 augustus 1994, nr. 94053850 WJA/W;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Mijnreglement 1964¹ wordt na artikel 234b een nieuw artikel 234c ingevoegd, luidende:

Artikel 234c

1. In dit artikel wordt onder «kankerverwekkende stof» verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen.

2. Bij werkzaamheden bij, op of in een mijnwerk of een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken is het bij en krachtens het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen bepaalde, met uitzondering van de artikelen 16, 18, 19 en 20 van dat besluit, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

a. de Inspecteur-Generaal der Mijnen in de plaats treedt van het districtshoofd;

b. de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of in artikel 12, eerste lid, bedoelde andere onderneming in de plaats treden van de werkgever;

c. de personen die werkzaam zijn bij, op of in een mijnwerk of een

boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken in de plaats treden van de werknemers;

d. bij de in artikel 3, eerste lid, van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen bedoelde beoordeling bijzondere aandacht wordt besteed aan de eventuele gevolgen voor de veiligheid of de gezondheid van bijzonder kwetsbare risicogroepen en aan de wenselijkheid de betrokken personen niet te werk te stellen op plaatsen waar zij in contact kunnen komen met kankerverwekkende stoffen.

3. Voorts zijn, met inachtneming van het tweede lid, onder a, b en c, vrijstellingen, door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op grond van artikel 41, eerste lid, van de Arbeidsomstandighedenwet verleend van de bij of krachtens het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen vastgestelde voorschriften, van overeenkomstige toepassing.

4. Personen, die arbeid verrichten waarbij gevaar voor blootstelling aan kankerverwekkende stoffen bestaat, moeten een voldoende en tevens doelmatige opleiding op basis van alle beschikbare gegevens krijgen met name in de vorm van voorlichting en instructies. Deze opleiding moet worden aangepast aan de ontwikkeling van de risico's en aan het ontstaan van nieuwe risico's en, indien nodig, op gezette tijden worden herhaald. Onze Minister kan bij ministeriële regeling bepalen waarop deze opleiding in ieder geval betrekking moet hebben.

5. De ondernemingsraad, of bij het ontbreken daarvan, de betrokken personen worden geraadpleegd en hebben medezeggenschap omtrent de materie die onder het tweede lid, onder d, valt.

6. Indien is aangetoond of redelijkerwijs het vermoeden bestaat dat een persoon aan kanker lijdt als een gevolg van blootstelling aan een kankerverwekkende stof op het werk, moet hiervan zo spoedig mogelijk mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

7. Onze Minister kan ter bevordering van een goede uitvoering van het tweede lid nadere regelen stellen.

ARTIKEL II

In het Mijnreglement continentaal plat² wordt na artikel 152b een nieuw artikel 152c ingevoegd, luidende:

Artikel 152c

1. In dit artikel wordt onder «kankerverwekkende stof» verstaan hetgeen daaronder wordt verstaan in het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen.

2. Bij werkzaamheden bij mijnbouwkundig werk is het bij en krachtens het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen bepaalde, met uitzondering van de artikelen 16, 18, 19 en 20 van dat besluit, van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat:

a. de Inspecteur-Generaal der Mijnen in de plaats treedt van het districtshoofd;

b. de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of in artikel 11, eerste lid, bedoelde andere onderneming in de plaats treden van de werkgever;

c. de personen die werkzaam zijn bij mijnbouwkundig werk in de plaats treden van de werknemers;

d. bij de in artikel 3, eerste lid, van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen bedoelde beoordeling bijzondere aandacht wordt besteed aan de eventuele gevolgen voor de veiligheid of de gezondheid van bijzonder kwetsbare risicogroepen en aan de wenselijkheid de betrokken personen niet te werk te stellen op plaatsen waar zij in contact kunnen komen met kankerverwekkende stoffen.

3. Voorts zijn, met inachtneming van het tweede lid, onder a, b en c,

vrijstellingen, door Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op grond van artikel 41, eerste lid, van de Arbeidsomstandighedenwet verleend van de bij of krachtens het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen vastgestelde voorschriften, van overeenkomstige toepassing.

4. Personen, die arbeid verrichten waarbij gevaar voor blootstelling aan kankerverwekkende stoffen bestaat, moeten een voldoende en tevens doelmatige opleiding op basis van alle beschikbare gegevens krijgen met name in de vorm van voorlichting en instructies. Deze opleiding moet worden aangepast aan de ontwikkeling van de risico's en aan het ontstaan van nieuwe risico's en, indien nodig, op gezette tijden worden herhaald. Onze Minister kan bij ministeriële regeling bepalen waarop deze opleiding in ieder geval betrekking moet hebben.

5. De ondernemingsraad, of bij het ontbreken daarvan, de betrokken personen worden geraadpleegd en hebben medezeggenschap omtrent de materie die onder het tweede lid, onder d, valt.

6. Indien is aangetoond of redelijkerwijs het vermoeden bestaat dat een persoon aan kanker lijdt als een gevolg van blootstelling aan een kankerverwekkende stof op het werk, moet hiervan zo spoedig mogelijk mededeling worden gedaan aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen.

7. Onze Minister kan ter bevordering van een goede uitvoering van het tweede lid nadere regelen stellen.

ARTIKEL III

1. Indien arbeid wordt verricht waarbij personen ten gevolge van hun werk worden of kunnen worden blootgesteld aan kankerverwekkende stoffen en processen, dienen de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of in artikel 12, eerste lid, van het Mijnreglement 1964, onderscheidenlijk in artikel 11, eerste lid, van het Mijnreglement continentaal plat, bedoelde andere onderneming binnen zes maanden na de inwerkingtreding van dit besluit het in artikel 2 van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen bedoelde register te hebben aangelegd en de in artikel 3 van dat besluit bedoelde beoordeling te hebben gemaakt.

2. Personen die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit reeds met werkzaamheden zijn belast die, blijkens de beoordeling bedoeld in artikel 3 van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen, gevaar kunnen opleveren voor de veiligheid en gezondheid, dienen door de bestuurders van de betrokken mijnonderneming of de in artikel 12, eerste lid, van het Mijnreglement 1964 of artikel 11, eerste lid, van het Mijnreglement continentaal plat bedoelde andere onderneming binnen zes maanden na inwerkingtreding van dit besluit voor de eerste maal in de gelegenheid te worden gesteld een arbeidsgezondheidskundig onderzoek als bedoeld in artikel 11 van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen te ondergaan.

ARTIKEL IV

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst.

¹ Stb. 1964, 538, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 27 mei 1994, Stb. 395.

² Stb. 1983, 83, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 27 mei 1994, Stb. 395

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Economische Zaken
Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel van de Nederlandse Staatscourant van 13 september 1994, nr. 175

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 9 augustus 1994

Beatrix

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de *vijfentwintigste* augustus 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

ALGEMEEN

Dit besluit tot wijziging van het Mijnreglement 1964 (Mr64) en het Mijnreglement continentaal plat (Mrcp) strekt ertoe de voor het bedrijfsleven in het algemeen geldende voorschriften ter bescherming tegen de gevaren van kankerverwekkende stoffen en processen van toepassing te doen zijn in de mijnbouwsector. Daarmee wordt tevens voor deze sector uitvoering gegeven aan de richtlijn nr. 90/394/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 28 juni 1990 betreffende de bescherming van de werknemers tegen de risico's van blootstelling aan carcinogene agentia op het werk (PbEG L 196). Het betreft hier de zesde bijzondere richtlijn in de zin van artikel 16, eerste lid, van de richtlijn nr. 89/391/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk (PbEG L 183) (verder: kaderrichtlijn).

De richtlijn carcinogene agentia (verder: de richtlijn) bevat minimumvoorschriften betreffende de maatregelen die de werkgever moet treffen om de blootstelling van werknemers aan carcinogene agentia zoveel mogelijk te voorkomen en de gevolgen van blootstelling zo veel mogelijk te beperken. De richtlijn is van toepassing op alle werknemers met uitzondering van de werknemers die uitsluitend aan radio-actieve straling worden blootgesteld.

Voor alle werkzaamheden waarbij zich het risico van blootstelling aan carcinogene agentia kan voordoen moet de werkgever de aard, mate en duur van de blootstelling van de werknemers bepalen en vaststellen welke maatregelen moeten worden genomen. Deze beoordeling moet op gezette tijden en bij elke relevante wijziging van omstandigheden worden herhaald. Daarbij moet de werkgever rekening houden met de mogelijke gevolgen voor bijzonder kwetsbare groepen. Hierbij kan worden gedacht aan jongeren en vrouwen die zwanger zijn of borstvoeding geven. De in de richtlijn voorgeschreven beoordeling is een verbijzondering van de beoordelingsverplichting uit de kaderrichtlijn.

De richtlijn schrijft voor dat de werkgever het gebruik van carcinogene agentia op het werk vermindert, met name door vervanging van carcinogene agentia door stoffen, preparaten en procedés die in de omstandigheden, waaronder zij worden gebruikt niet of minder gevaarlijk zijn voor de gezondheid of veiligheid van de werknemers. Deze verplichting voor de werkgever geldt voorzover dit technisch uitvoerbaar is.

Indien blijkt dat er risico's bestaan voor de gezondheid of veiligheid van de werknemers en het technisch niet uitvoerbaar is om de carcinogene agentia te vervangen door minder gevaarlijke stoffen, preparaten en procedés, moet de werkgever blootstelling van de werknemers voorkomen, in eerste instantie door de productie en het gebruik van carcinogene agentia te laten plaatsvinden in een gesloten systeem. Voorts noemt de richtlijn een aantal maatregelen die altijd moeten worden getroffen wanneer werkzaamheden met carcinogene agentia worden verricht, waaronder beperking van de hoeveelheden van carcinogene agentia op het werk en beperking van het aantal werknemers dat kan worden blootgesteld tot het laagst mogelijke niveau en passende verwijdering van carcinogene agentia aan de bron. Indien uit de beoordeling blijkt dat in bepaalde zones werkzaamheden worden verricht die risico's opleveren voor de veiligheid en gezondheid van de werknemers moet de werkgever ervoor zorgen dat deze zones alleen worden betreden door werknemers die uit hoofde van hun functie in die zones werkzaamheden moeten verrichten. Vervolgens geeft de richtlijn aan dat de

werkgever desgevraagd aan de bevoegde instantie de benodigde relevante gegevens moet kunnen verstrekken.

De richtlijn kent daarnaast een aantal bepalingen, waarin de maatregelen staan beschreven, die moeten worden getroffen indien zich onvoorziene of voorziene voorvallen voordoen die kunnen leiden tot abnormaal hoge blootstellingen. Ten slotte kent de richtlijn nog een aantal bepalingen omtrent de hygiënische beschermingsmaatregelen, de voorlichting en opleiding van werknemers, medische controle voorafgaand aan, gedurende en na afloop van de werkzaamheden waarbij een werknemer kan worden blootgesteld aan carcinogene agentia.

De richtlijn is voor Nederland uitgevoerd in het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen, een besluit dat is gebaseerd op de Arbeidsomstandighedenwet. Doordat de mijnbouwsector in artikel 2, zesde lid, van de Arbeidsomstandighedenwet van de werking van deze wet is uitgezonderd, is ook het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen niet van toepassing in de mijnbouwsector. Bijgevolg moet de richtlijn nog afzonderlijk in de mijnwetgeving worden omgezet.

In dit besluit wordt aan de richtlijn uitvoering gegeven door het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen van overeenkomstige toepassing te verklaren voor de mijnbouwsector.

Dit besluit heeft geen financiële consequenties voor het Rijk of enige lagere overheid. Staatstoezicht op de Mijnen heeft tot taak toezicht te houden op de naleving van dit besluit en medewerking te verlenen aan de uitvoering hiervan. Het heeft daarvoor geen uitbreiding van formatieplaatsen nodig. Het is niet te verwachten dat dit besluit gevolgen heeft voor de werkdruk van het openbaar ministerie of de rechterlijke macht. Het kan wel financiële consequenties hebben voor ondernemingen. Deze consequenties wegen echter niet op tegen het belang van de bescherming van werknemers tegen risico's van blootstelling aan kankerverwekkende stoffen op het werk.

Aan de richtlijn is op vrijwel gelijke wijze in het Mijnreglement 1964 en in het Mijnreglement continentaal plat uitvoering gegeven. Er kan daarom worden volstaan met één artikelsgewijze toelichting die voor de wijziging van de beide reglementen geldt.

Zoals reeds is signaleerd in de nota van toelichting bij de wijzigingen van het Mijnreglement 1964 en het Mijnreglement continentaal plat in verband met schadelijk geluid (Stb. 1993, 720), behoeft een aantal EEG-richtlijnen nog aparte uitvoering in de mijnwetgeving. De richtlijn carcinogene agentia is een van deze richtlijnen.

Artikelen I en II

Artikel 1 van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen verstaat onder kankerverwekkende stof:

1°. een enkelvoudige stof die moet worden geclassificeerd als categorie 1 of 2 carcinogeen volgens de criteria van bijlage VI van de Richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PbEG 196), alsmede een stof als bedoeld in bijlage I van de Richtlijn;

2°. een meervoudige stof die bestaat uit één of meer stoffen, bedoeld onder 1°, waarbij de concentratiegrens is vastgesteld in bijlage I van de Richtlijn nr. 67/548/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen (PbEG 196) en, voorzover het een stof betreft die in laatstbedoelde bijlage niet is opgenomen dan wel zonder concentratiegrens is opgenomen, een stof waarbij de concentratiegrens is vastgesteld in bijlage I van de Richtlijn nr. 88/379/EEG van de Raad van de Europese

Gemeenschappen van 7 juni 1988, betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Statens inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke preparaten (PbEG L 187), alsmede een meervoudige stof als bedoeld in bijlage I van de Richtlijn.

In het tweede lid van de artikelen 234c Mr64 en 152c Mrcp wordt het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen van overeenkomstige toepassing verklaard.

De artikelen 16, 18, 19 en 20 van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen zijn niet van overeenkomstige toepassing verklaard. Voor het van overeenkomstige toepassing verklaren van artikel 16 ontbreekt in de mijnwetten de benodigde basis, dit in tegenstelling tot de Arbeidsomstandighedenwet (artikel 36, eerste lid). De overige artikelen betreffen overgangs- en slotbepalingen die voor dit besluit niet relevant zijn.

In het tweede lid van de beide nieuwe artikelen is een aantal voorzieningen getroffen om de van overeenkomstige toepassing verklaarde bepalingen van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen te laten aansluiten op de mijnreglementen.

Zo is het de bedoeling dat het toezicht op de naleving van de normen met betrekking tot kankerverwekkende stoffen en processen wordt uitgeoefend door dezelfde instantie die ook is belast met het controleren van de naleving van de andere normen uit de mijnwetgeving. Vandaar dat daarvoor de Inspecteur-Generaal der Mijnen wordt aangewezen.

De term werkgever komt niet voor in de mijnreglementen. Daarentegen zijn in de mijnreglementen de bestuurders van de mijnondernemingen (artikelen 8 Mr64 en 7 Mrcp) of van de in het eerste lid van de artikelen 12 Mr64 en 11 Mrcp bedoelde andere ondernemingen, meestal de geadresseerden van normen. Het aanwijzen van deze mijnondernemingen of andere ondernemingen als normadressaat is in het mijnrecht gebruikelijk en leidt tot een juridisch goed sluitende aanpak.

De term werknemer komt evenmin in de mijnreglementen voor. Het is in de mijnreglementen de bedoeling om een ieder die werkzaam is bij, op of in mijnbouwkundige installaties tegen de gevaren van winningsactiviteiten te beschermen, dus ook degenen die dat niet doen in de hoedanigheid van werknemer. Voor de toepassing van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen in de mijnreglementen wordt het begrip werknemer daarom vervangen door de omschrijving personen die bij, op of in een mijnwerk of een boorwerk of bij mijnbouwkundige onderzoeken (Mr64) of bij mijnbouwkundig werk (Mrcp) werkzaam zijn.

Artikel 3, vierde lid, van de richtlijn (bijzondere aandacht voor bijzonder kwetsbare risicogroepen bij de beoordeling van kankerverwekkende stoffen en processen op het werk) is in de arbeidsomstandighedenwetgeving uitgevoerd in de Arbeidsomstandighedenwet zelf en niet in het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen. Aangezien in de aanhef van het tweede lid van de artikelen 234c Mr64 en 152c Mrcp alleen dit laatste besluit van overeenkomstige toepassing wordt verklaard, behoeft artikel 3, vierde lid, van de richtlijn nog aparte uitvoering in de mijnreglementen. Dit is gebeurd in onderdeel d van het tweede lid van de artikelen 234c Mr64 en 152c Mrcp. Hetzelfde geldt overigens voor de uitvoering van de artikelen 11, eerste lid, (voorlichting en opleiding van werknemers) en 14, achtste lid, (registratie kankerpatiënten) van de richtlijn, dat in het vierde, respectievelijk zesde, lid van de artikelen 234c Mr64 en 152c Mrcp is uitgevoerd.

Door het derde lid worden automatisch de (wijzigingen in de) vrijstellingen die de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op basis van artikel 41, eerste lid, van de Arbeidsomstandighedenwet heeft vastgesteld met betrekking tot het bij en krachtens het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen bepaalde van overeenkomstige toepassing op de mijnbouwsector.

De in het vijfde lid bedoelde situatie dat er geen ondernemingsraad is, kan zich voordoen, wanneer de desbetreffende onderneming minder dan 35 werknemers heeft die meer dan een derde van de normale werktijd werkzaam zijn (artikel 2 Wet op de ondernemingsraden).

In een dergelijk geval schrijft het vijfde lid onder meer voor dat de belanghebbende personen in de gelegenheid worden gesteld bij de toepassing van de voorschriften van de richtlijn te worden betrokken.

In artikel 16 van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen is gebruik gemaakt van de mogelijkheid, die artikel 36, eerste lid, van de Arbeidsomstandighedenwet biedt, om het districtshoofd een eis te kunnen laten stellen over de wijze waarop de regelen, gesteld bij of krachtens de paragrafen 3, 4 en 5, moeten worden nageleefd. Deze in de arbeidsomstandighedenwetgeving gebruikelijke aanwijzingsbevoegdheid is echter geen gebruikelijke figuur in de mijnwetgeving. Daar is zij ook minder nodig, omdat de te regelen arbeidsomstandigheden vanwege de gelijksoortigheid van activiteiten minder divers zijn. Om deze redenen is artikel 21 van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen niet van overeenkomstige toepassing verklaard. In plaats daarvan is in het zevende lid aan de Minister van Economische Zaken de in de mijnreglementen gebruikelijke mogelijkheid gegeven om zonodig nadere regelen vast te stellen.

Artikel III

Het eerste lid van artikel III geeft de daargenoemde ondernemingen na het van kracht worden van dit besluit zes maanden de tijd om een register met gegevens over kankerverwekkende stoffen en processen aan te leggen en om een risico-analyse te maken van de mogelijke gevaren voor personen van door de betreffende onderneming gebruikte kankerverwekkende stoffen en processen.

In artikel 11, eerste lid, van het Besluit kankerverwekkende stoffen en processen wordt voorgeschreven dat personen vóór de aanvang van de blootstelling in de gelegenheid moeten worden gesteld om een arbeidsgezondheidskundig onderzoek te ondergaan. Dit voorschrift kan echter alleen worden nageleefd ten aanzien van personen, die eerst in de toekomst belast zullen worden met werkzaamheden waarbij gevaar voor blootstelling aan kankerverwekkende stoffen en processen bestaat. Aan het bepaalde in artikel 11 van dat besluit kan niet meer worden voldaan ten aanzien van personen die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit reeds de genoemde werkzaamheden verrichten. Met het oog daarop is in artikel III, tweede lid, voor deze personen een overgangsbeoordeling opgenomen, die inhoudt dat deze categorie personen binnen een half jaar na inwerkingtreding van dit besluit voor de eerste maal in de gelegenheid moeten worden gesteld een arbeidsgezondheidskundig onderzoek te ondergaan.

Transponeringstabel

Richtlijn (carcinogene agentia)	Mijnreglement 1964	Mijnreglement continentaal plat
1	behoeft geen uitvoering	
2-10	234c.2.3/*	152c.2.3/*
10.2	8a	7a
11.1	234c.4 NR	152c.4 NR
11.2	234c.2	152c.2
12a-b	234c.5/27 WOR	152c.5/27 WOR
12c-f	234c.2	152c.2
13	234c.5/27 WOR	152c.5/27 WOR
14.1-7	234c.2	152c.2
14.8	234c.6	152c.6
15-16	234c.2	152c.2
17-20	behoeven geen uitvoering	

NR: wordt geregeld bij ministeriële regeling op grond van artikel 234c, vierde lid, van het Mijnreglement 1964, respectievelijk artikel 152c, vierde lid van het Mijnreglement continentaal plat

WOR: Wet op de ondernemingsraden

*: de materie van de artikelen 2 tot en met 10 van de richtlijn is vergelijkbaar met artikel 32 van de Arbeidsomstandighedenwet.

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen